Psychological Achievements
Fall & Winter, 2025, *32*(2)
Serial Number 34, 67-90
Rcceived: 11 Jun 2023
Accepted: 28 Oct 2023
DOI: 10.22055/psy.2023.44038.3059
(Psychol Achiev)
Orginal Article

Comparison of Emotional Suppression, Prosocial Behavior and Perceived Competence in Adolescents with and without Childhood Abuse Experience

Arezou Asghari *
Haniyeh Mianabadi

Abstract

The aim of this study was to compare emotional suppression, prosocial behavior, and perceived competence in adolescents with and without childhood abuse experience. This study was a descriptive causal-comparative study. The study population was all first and second grade female students in Gorgan in the academic year 2022-2023. From the research population, 100 students (50 students with childhood abuse experience and 50 students without childhood abuse experience) were selected as a multi-stage cluster sample. Among the research tools, the following can be mentioned: Emotional Suppression Questionnaire: This questionnaire has 84 items and 10 subscales and is used to measure three different constructs including distress, self-control, and defensiveness. The reliability of the questionnaire in the present study was obtained by Cronbach's alpha method of 0.79. Prosocial Behavior Questionnaire: This questionnaire has 30 items and seven subscales that basically measure two factors: empathy towards others and helping. The reliability of the questionnaire in the present study was obtained by Cronbach's alpha method of 0.93. Competence Perception Questionnaire: This questionnaire has 4 subscales and 27 questions in Likert format, which subscales are: behavioral competence, academic competence, social competence and physical competence. The reliability of the questionnaire in the present study was obtained by Cronbach's alpha method of 0.86. Self-Reported Child Abuse Questionnaire: This questionnaire was developed in 2000 and has 38 items that measure and evaluate a range of child abuse behavior. The reliability of the questionnaire in the present study was obtained by Cronbach's alpha method of 0.91. The findings showed that the components of emotional suppression, prosocial behavior, and perceived competence were significantly different in adolescents with and without experience of harassment ($P<0.05$). Accordingly, it can be concluded that adolescents who have been harassed are harassed because they think the outside world is unsafe and have a negative view of themselves, others, and the environment. They scored higher on the components

* Assistant Professor, Faculty of Humanities, Kosar University of Bojnord, Bojnord, Iran. *Corresponding* Author: azasghari@gmail.com
** Ph.D. student, Department of Psychology, Go. C,. Islamic Azad University, Gorgan, Iran.

of emotional suppression, and lower on the components of social behavior and perceived competence.

Keywords: Emotional suppression, experience of harm, perceived competence, prosocial behavior.

Extended Abstract

Introduction

Students are considered the most important and fundamental element in the education system. All arrangements and predictions during planning, policy-making, and procurement in this system ultimately lead to students; because preparing and creating the necessary qualifications in them to enter the society that they themselves will be the creators of is the ultimate goal of education. Undoubtedly, in this process, the more attention is paid to and addressed the issues related to students, the more solid and stable the future structure of society will be. Considering the increasing increase in child abuse in the world and Iran and its destructive consequences, as well as the limitations of the research background with the aim of comparing the aforementioned variables in adolescents, this study seeks to address the existing gaps and fill the existing knowledge gap by answering the question: Is there a significant difference between emotional suppression, prosocial behavior, and perception of competence in adolescents with and without childhood abuse experience?

Methods

The present study was a descriptive causal-comparative study. The study population was all female students in the first and second grades of high school in Gorgan in the academic year 2022-2023. From the research population, 100 students (50 students with childhood abuse experience and 50 students without childhood abuse experience) were selected in a multi-stage cluster. According to Delavar (2019), Ali Akbari Dehkordi & Rezaei (2019), in descriptive causal-comparative studies, 30 people in each group are sufficient, 50 people in each group were considered as a sample. And the two groups were matched in terms of age and gender. The inclusion criteria for the study included childhood abuse experience based on the score of the Child Abuse Self-Report Questionnaire, informed consent to participate in the study,

secondary education, and exclusion criteria included unwillingness to continue cooperation in the study, and incomplete responses to the questionnaires.

Research tools

To measure emotional suppression, the Weinberger Adjustment Questionnaire was used. This questionnaire was developed by Weinberger in 1971 and has 84 items and 10 subscales. Another tool was the Prosocial Behavior Questionnaire developed by Louise Penner in 2002. Safari Nia and Bajlan (2011) developed a Persian version of this 30-item questionnaire and administered it to 850 students. This questionnaire consists of seven subscales that essentially measure two factors: empathy directed toward others and helping. To measure the perceived competence scale, the perceived competence questionnaire was used, which was developed by Harter (1982), and has 4 subscales and 27 questions in Likert format. Also, the self-report questionnaire on child abuse was developed by Mohammadkhani et al in 2000 and has 38 items that measure and evaluate a range of child abuse behaviors from sexual abuse to emotional, physical, and neglect of the child.

To provide further assurance and to attract the cooperation of the subjects in answering correctly and accurately, they were reminded that there was no need to write down details such as their name and surname. After administering the emotional suppression, prosocial behavior, and perceived competence questionnaires, the data obtained were analyzed using a multivariate analysis of variance test using SPSS version 26 software.

Results

The results of the study showed that the mean of the emotional suppression subscales of adolescents with childhood abuse experience was significantly higher than that of adolescents without childhood abuse experience ($P<0.05$). Also, the mean of the prosocial behavior and perceived competence subscales of adolescents with childhood abuse experience was significantly lower than that of adolescents without childhood abuse experience ($P<0.05$).

Conclusion

The results of the study showed that adolescents with childhood abuse experience had higher levels of emotional suppression and lower levels of prosocial behavior and perceived competence compared to adolescents without this experience. These findings indicate that early traumatic experiences are associated with impaired

emotion regulation, weakening adaptive social relationships, and the formation of a negative self-concept. Childhood abuse experience is associated with a decrease in the ability to express emotions, empathy, social responsibility, and a sense of personal efficacy, and strengthens maladaptive coping patterns. Overall, the research results emphasize the determining role of traumatic childhood experiences in the persistence of emotional, social, and cognitive harms in adolescence.

Author Contributions: Dr Arezou Asghari, general framework planning, content editing and analyzing, submission and correction.

Acknowledgments: The authors thank all dear colleagues and professors who have helped us in this research.

Conflicts of Interest: The authors declare there is no conflict of interest in this article.

Funding: This article did not receive financial support.

مقاله پژوهشی

تاریخ دریافت مقاله: ۱۴۰۲/۰۳/۲۱
تاریخ پذیرش مقاله: ۱۴۰۲/۰۸/۰۶

دست آوردهای روان‌شناختی
دانشگاه شهید چمران اهواز، پاییز و زمستان ۱۴۰۴
دوره‌ی چهارم، سال ۳۲، شماره‌ی ۲
ص‌ص: ۹۰-۶۷

مقایسه سرکوبگری عاطفی، رفتار جامعه‌پسند و ادراک‌شایستگی در نوجوانان با و بدون تجربه آزاردیدگی در کودکی

آرزو اصغری *
هانیه میان آبادی **

چکیده

هدف از انجام این پژوهش مقایسه سرکوبگری عاطفی، رفتار جامعه‌پسند و ادراک‌شایستگی در نوجوانان با و بدون تجربه آزاردیدگی در کودکی بود. این پژوهش توصیفی از نوع علی_مقایسه‌ای بود. جامعه مورد مطالعه کلیه دانش‌آموزان دختر مقطع اول و دوم متوسطه شهر گرگان در سال تحصیلی ۱۴۰۱-۱۴۰۲ بودند. از جامعه پژوهش تعداد ۱۰۰ دانش‌آموز (۵۰ دانش‌آموز با تجربه آزاردیدگی در کودکی و ۵۰ دانش‌آموز بدون تجربه آزاردیدگی در کودکی) به صورت خوشه‌ای چند مرحله‌ای به عنوان نمونه انتخاب شدند. ابزار پژوهش پرسشنامه‌های کودک آزاری، سازگاری (WAI)، رفتار جامعه‌پسند (PSB) و ادراک‌شایستگی هارتر (PCS) بود. داده‌های به دست آمده با آزمون تحلیل واریانس چندمتغیره و استفاده از نرم‌افزار SPSS نسخه ۲۶ تجزیه و تحلیل شد. نتایج نشان داد که مؤلفه‌های سرکوبگری عاطفی، رفتار جامعه‌پسند و ادراک‌شایستگی در نوجوانان با و بدون تجربه آزاردیدگی تفاوت معنادار دارند ($p<۰/۰۵$). بر این اساس میتوان نتیجه گرفت که نوجوانان با تجربه آزاردیدگی به دلیل اینکه دنیای بیرون ناامن تصور کرده و دیدگاه منفی نسبت به خود و دیگران و محیط دارند، در مؤلفه‌های سرکوبگری عاطفی نمرات بیشتر و در متغیرهای رفتار جامعه‌پسند و ادراک شایستگی نمره‌های کمتری را کسب نمودند.

کلید واژگان: ادراک‌شایستگی، تجربه آزاردیدگی، رفتار جامعه‌پسند، سرکوبگری عاطفی

---

* استادیار گروه روان‌شناسی، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه کوثر بجنورد، بجنورد، ایران. (نویسنده مسئول)
azasghari@gmail.com
** دانشجوی دکتری، گروه روان‌شناسی، واحد گرگان، دانشگاه آزاد اسلامی، گرگان، ایران.

مقدمه

الگوهای رفتاری که در مرحله کودکی شکل می‌گیرند، در سبک‌زندگی و سلامت‌جسمی و روانی بعدی افراد نقش مهمی دارند (Ell & Booker, 2023). پیشینه نظری و تجربی در این زمینه حاکی از آن است که افراد این گروه با طیفی از آسیب‌های کارکردی و مخل فرآیند رشد مواجه هستند (Shamli et al., 2022) که یکی از مخرب‌ترین و شایع‌ترین آنها سوء استفاده و آزارگری‌هایی است که در ابعاد جسمانی، جنسی، عاطفی و روانی از سوی مراقبان و مسئولان تربیتی خود و یا حتی اطرافیان دریافت می‌کنند (Karimi & Soltanizadeh, 2021). کودک‌آزاری با طیفی از پیامدهای منفی روانشناختی، هیجانی و اجتماعی از جمله افزایش اختلالات اضطرابی و افسردگی، اختلال در دلبستگی، مشکلات تنظیم هیجان و کاهش کارکردهای اجتماعی در کودکی و بزرگسالی همراه است (Wang et al., 2025)، و منجر به بروز آسیب‌هایی نظیر مرگ، صدمات جسمی، جنسی و یا رنج‌های عاطفی_روانشناختی در او می‌شود (Raman et al., 2025). تجربه آزاردیدگی در دوران کودکی بر سلامت، رشد و رفاه کودک تأثیر می‌گذارد. در یک نمونه ملی مستقر در ایالات متحده، ۱٦/۷٪ از نوجوانان حداقل در معرض یک نوع سوء استفاده قرار گرفتند. همچنین، ۵۸/۳ درصد حداقل در معرض یک نوع ناملایمات دوران کودکی قرار گرفتند (Sangoy et al., 2023). در خصوص کودک‌آزاری در ایران، رئیس اورژانس اجتماعی کشور در سال ۱۳۹۸ اعلام کرد ۱ میلیون و ۳۰۰ هزار نفر در اورژانس اجتماعی پذیرفته شده‌اند که ۳۰ درصد آنها مربوط به خشونت‌های خانگی بوده است. ٤۰ درصد از موارد خشونت خانگی، مربوط به کودک‌آزاری است. ۲۵ درصد زیر ٤ سال، ٦۰ درصد بین ۵ تا ۱۳ سال و ۱۵ درصد، ۱٤ تا ۱۸ سال داشته‌اند (Rezaei Nasab, 2022). یکی از جنبه‌های مهم کودک‌آزاری، آثار و پیامدهای آن است. این نکته مورد تایید همگان است که سوءاستفاده از کودکان می‌تواند اثرهای زیان بار فراوانی بر کودک، والدین و کل جامعه باقی بگذارد (Karimi & Shahgholian, 2022). نتایج پژوهش‌ها و مطالعات گوناگون که در زمینه آثار و پیامدهای کودک‌آزاری منتشر شده، نشان می‌دهد که بروز اختلالات روانی و مشکلات جسمانی، عاطفی، اجتماعی، روانشناختی و رفتاری در قربانیان کودک‌آزاری از پیامدهای اولیه این پدیده ناهنجار است (Golmohamadian et al., 2022).

تجربه کودک‌آزاری در دوران کودکی از طریق ناایمن‌سازی محیط هیجانی، تنبیه ابراز

احساسات و شکل‌گیری باورهای ناکارآمد درباره هیجان‌ها، فرد را به سمت استفاده مزمن از راهبرد سرکوبگری عاطفی در بزرگسالی سوق می‌دهد (Avidar & Abu-Raiya., 2025). به طور مثال تنبیه کودک به خاطر ابراز هیجانات منفی در بین کودکان آزاردیده جسمی و سرکوبی هیجانات منفی به منظور بهره‌مندی از حمایت‌های مراقبان در بین کودکان آزاردیده جنسی (Bon., 2025)، به عنوان محیط‌های بی‌اعتبارکننده به کودک القا می‌کند که واکنش‌های هیجانی آنها اشتباه و نامناسب هستند (Daneshmandi et al., 2014). سرکوبگری عاطفی به عنوان توانایی فرد برای کنترل آگاهانه بیان احساسات منفی مانند اضطراب، غم و اندوه و خشم تعریف می‌شود (Lee et al., 2015). شواهد تجربی نشان داده است که مکانیسم‌ها و سبک‌های دفاعی را می‌توان بر حسب سلسله مراتبی از سازش‌یافتگی تنظیم کرد. مکانیسم‌ها و سبک‌های دفاعی سازش‌یافته با پیامدهای سلامت جسمانی و روانی مرتبط‌اند و مکانیسم‌ها و سبک‌های سازش‌نایافته مانند سرکوبگری با بسیاری از شاخص‌های منفی سلامت مرتبط هستند (Mikaili & Parnian Khoy, 2021). سرکوب عاطفی به عنوان راهی برای مقابله با افکار ناخوشایند و تجربه هیجانی منفی است که با کاهش سلامت جسمانی، کاهش کیفیت زندگی و پریشانی همراه است (Caltabiano & Heshmati, 2020). زمانی که افراد حمایت اجتماعی خود را پایین می‌بینند و احساسات خود را سرکوب می‌کنند، احساس اندوه بیشتری را گزارش می‌کنند (Gomez et al., 2022). نتایج مطالعات Huff et al. (2023) نشان داد که استفاده از راهبردهای تنظیم‌هیجان مزمن که از نظر سازگاری و اثربخشی متفاوت هستند (به عنوان مثال، سرکوبگری عاطفی، ارزیابی مجدد) می‌تواند بر ادراک خطر تأثیر بگذارد. همچنین Kehtari et al. (2018) دریافتند که فرایند جداسازی عاطفی و ریختن احساسات در درون خود با کاهش میزان خود دوست‌داری، و افزایش خودانتقادی، افسردگی را افزایش می‌دهد. سرکوبگری عاطفی از یک سو تحت تأثیر تجارب آزار دیدگی دوران کودکی و از سویی دیگر نشأت گرفته از سبک‌های دلبستگی ناایمن می‌باشد. مشکل در تنظیم عواطف و سرکوب هیجانات می‌تواند باعث آسیب‌پذیری نوجوانان در مقابل اعتیاد شود (Mikaili & Parnian Khoy, 2021)

جامعه انسانی برای استمرار حیات خویش ملزم به تبعیت از هنجارها بوده و افراد جامعه برای نمایش همنوایی با هنجارها و تداوم نظم، باید رفتارهایی را انجام دهند که از نظر اجتماع پسندیده است و به سمت اجتماع گرایش دارد (Yoldashiva & Ergasheva, 2021). رفتارهای

جامعه‌پسند به مجموعه‌ای از رفتارهای داوطلبانه و آگاهانه گفته می‌شود که با هدف کمک، حمایت یا سودرسانی به دیگران بدون انتظار پاداش بیرونی انجام می‌گیرند، مانند همدلی، همکاری، نوع‌دوستی و کمک‌رسانی (Bayne & Shillington., 2025)، و همچنین شامل رفتارهایی است که بدون انتظار پاداش مادی یا اجتماعی، مساعدت فرد را برمی‌انگیزد و پاداش آن عموما همان احساس رضایت‌مندی درونی فرد یاری‌رسان است که این رفتارهای شامل کمک کردن به دیگران، دلسوزی نشان دادن، موافق و منصف بودن نسبت به دیگران است (Yaghobi et al., 2021). پژوهش‌ها نشان می‌دهد رفتار جامعه‌پسند نوجوانان با سطوح پایین‌تر رفتارهای ضد اجتماعی در آینده، حرمت‌خود بالا و کاهش مشکلات برونی‌سازی همانند پرخاشگری و بزهکاری همراه است (Hoffman & Muller, 2018). رفتار جامعه‌پسند، رفتار تهاجمی دانش‌آموزان را کاهش داده و موجب تقویت پیشرفت تحصیلی آنها می‌شود (Khatibi & Yousefi, 2020). محیط‌های مثبت خانوادگی رفتارهای جامعه‌پسندانه در نوجوانان را افزایش می‌دهد و طرد شدن و نادیده گرفته شدن از سوی دیگران (پذیرش اجتماعی کمتر)، سطوح پایین رفتار جامعه‌پسند را به دنبال دارد (Zhang et al., 2023). رفتار جامعه‌پسند در کنار راهبردهای انطباقی تنظیم‌هیجان به‌واسطهٔ ایجاد هیجانات مثبت، بهزیستی روان‌شناختی آنها را تسهیل می‌کند؛ بنابراین، پیامدهای مثبت رفتار جامعه‌پسند علاوه بر آن که دیگران را تحت تأثیر قرار می‌دهد، بر شخص فاعل نیز اثر می‌گذارد هرچند شخص فاعل چنین انتظاری نداشته باشد (Tosifian et al., 2021). مطالعات Buzzawa (2019) نشان داد سابقه آزاردیدگی در کودکی، منجر به رفتارهای پرخاشگرانه در نوجوانی و بزرگسالی می‌شود.

یکی از مسائلی که در افراد با تجربه آزاردیدگی در کودکی نقش مهمی دارد و همچنین سرچشمه تفکر منفی است، احساس ناشایسته بودن است و این مسئله‌ای برگرفته از یک احساس یا اندیشه گذرا است و فرد معتقد است که من به قدر کافی خوب نیستم (Ringold & Goldner, 2023). ادراک‌شایستگی در نظریه اریکسون به معنای احساس توانمندی برای انجام دادن موفقیت‌آمیز تکالیفی است که مستلزم برخورداری از مهارت‌های معینی است که از طریق تعامل با محیط اجتماعی و فیزیکی به وجود می‌آیند (Nurkhan et al., 2022). به عبارتی دیگر، ادراک شایستگی به فرایند آگاه شدن فرد از ویژگی‌های خویش، نوع روابط با دیگران، بازخورد نسبت به رویدادها، ظرفیت‌ها و توانایی‌های خود اشاره دارد و بر حوزه‌های مختلف شناختی،

جسمانی و اجتماعی متمرکز است (Thomas, 2022). از آنجایی که ادراک شایستگی، یکی از زیرمجموعه‌های شناخت به حساب می‌آیند و اکتساب شناخت نیز زیر مجموعه یادگیری‌هاست، می‌توان گفت علاوه بر نقش تعیین‌کننده عوامل ذاتی هوش و استعداد در یادگیری (Aminian, & Asli Azad., 2024)، عواملی مانند راهبردهای شناختی و فراشناختی در امر یادگیری مهم به نظر می‌رسند و به فراگیری، سازمان‌دهی و ذخیره‌سازی دانش‌ها و مهارت‌ها کمک می‌کنند (Mardokhi et al., 2019). ادراک شایستگی و لذت درونی که از موفقیت به دست می‌آید منجر به افزایش تلاش برای موفقیت می‌شود درحالیکه ادراک عدم شایستگی و نارضایتی منجر به اضطراب و کاهش تلاش برای موفقیت می‌گردد (Yada & Jäppinen, 2022). مهمترین زمینه‌های ادراک شایستگی عبارت‌اند از: شایستگی شناختی که بر موفقیت در امور تحصیلی تمرکز دارد؛ شایستگی اجتماعی که حاکی از احساس توانمندی در برقراری روابط با همسالان است؛ و شایستگی جسمانی که متمرکز بر توانایی‌ها و مهارت‌های جسمی و ورزشی است (Gutierrez et al., 2020). شایستگی شناختی که در نظریه‌های بعدی هارتر، به شایستگی تحصیلی تغییر نام پیدا کرد، به معنی ادراک دانش‌آموزان از توانایی‌ها و مهارت‌های تحصیلی خود است (Fouladchang & Zare, 2021). ادراک شایستگی به عنوان جزئی از ویژگی‌های شخصیت قدرت پیش‌بینی کنندگی عادت‌ها، رفتارها و یا عملکرد افراد را در شرایط متفاوت دارند (Taher Soltani et al., 2021). Matzler (2021) دریافت که رفتارهای جامعه‌پسند، وابستگی نزدیکی با ادراک شایستگی و بی‌ثباتی هیجانی دارد.

دانش‌آموزان در نظام آموزش و پرورش اصلی‌ترین و مهمترین عنصر محسوب می‌شوند. تمامی تمهیدات و پیشبینی‌ها در جریان برنامه‌ریزی‌ها، سیاست‌گذاری‌ها و تدارکات در این سیستم در نهایت به دانش‌آموزان منتهی می‌شود؛ زیرا آماده‌سازی و ایجاد صلاحیت‌های لازم در آنها برای ورود به اجتماعی که خود سازنده‌ی آن خواهند بود، هدف نهایی آموزش و پرورش است. بی‌گمان، در این روند، هر قدر به مسائل مربوط به دانش‌آموزان بیشتر توجه شود و مورد رسیدگی قرار گیرد ساختار آتی اجتماع از استحکام و استواری بیشتری برخوردار خواهد بود. توجه به افزایش روز افزون کودک آزاری در جهان و ایران و پیامدهای مخرب آن، همچنین محدودیت پیشینه پژوهشی با هدف مقایسه متغیرهای مذکور در نوجوانان این پژوهش در راستای برطرف کردن شکاف‌های موجود و رفع خلاء دانش موجود، به دنبال

پاسخگویی به این سؤال است که آیا بین سرکوبگری عاطفی، رفتار جامعه‌پسند و ادراک‌شایستگی در نوجوانان با و بدون تجربه آزاردیدگی در کودکی تفاوت معنادار وجود دارد؟

روش

جامعه آماری، نمونه و روش نمونه‌گیری

پژوهش حاضر توصیفی از نوع مطالعات علی_مقایسه‌ای بود. جامعه مورد مطالعه کلیه دانش‌آموزان دختر مقطع اول و دوم متوسطه شهر گرگان در سال تحصیلی ۱٤۰۲-۱٤۰۱ بودند. از جامعه پژوهش تعداد ۱۰۰ دانش‌آموز (۵۰ دانش‌آموز با تجربه آزاردیدگی در کودکی و ۵۰ دانش‌آموز بدون تجربه آزاردیدگی در کودکی) به صورت خوشه‌ای چند مرحله‌ای انتخاب شدند. بنابر نظر Delavar (2019); Ali Akbari Dehkordi & Rezaei (2019) در مطالعات توصیفی از نوع علی_مقایسه‌ای در هر گروه تعداد ۳۰ نفر کفایت می‌کند، در هر گروه تعداد ۵۰ نفر به عنوان نمونه در نظر گرفته شد. و دو گروه، از نظر سن و جنسیت همتاسازی شد. ملاک‌های ورود به پژوهش شامل تجربه آزاردیدگی در کودکی بر اساس نمره پرسشنامه خودگزارش‌دهی کودک‌آزاری، رضایت آگاهانه برای شرکت در پژوهش، تحصیل در مقطع متوسطه بود، و ملاک‌های خروج نیز شامل عدم تمایل به ادامه همکاری در پژوهش و پاسخدهی ناقص به پرسشنامه‌ها بود.

ابزارهای پژوهش

پرسشنامه سرکوبگری عاطفی (Emotional suppression questionnaire): به جهت سنجش سرکوبگری عاطفی از پرسشنامه سازگاری وینبرگر استفاده شد. این پرسشنامه توسط Weinberger در سال 1971 ساخته شده، دارای ۸٤ آیتم و ۱۰ خرده مقیاس همراه با یک مقیاس اعتبار کوتاه است و برای ارزیابی عملکردهای بلند مدت به جای علائم کوتاه مدت طراحی شده است، و برای ارزیابی هر دو جمعیت بالینی و غیربالینی دارای اعتبار می‌باشد. مقیاس حاضر برای اندازه گیری سه سازه مختلف مشتمل بر پریشانی، خودکنترلی و حالت‌های تدافعی مورد استفاده قرار می‌گیرد. سازه پریشانی (۲۹ آیتم) به چهار بعد اضطراب، افسردگی، عزت نفس پایین و سطح پایین بهزیستی، طبقه‌بندی شده است. مهار (۳۰ آیتم) دارای چهار بعد

می‌باشد که عبارتند از: سرکوب خشم و پرخاشگری، کنترل تکانه، در نظر گرفتن دیگران، و مسئولیت‌پذیری. حالت‌های تدافعی (۲۲ آیتم) نیز به دو بعد دفاع سرکوبگرانه و انکار پریشانی تقسیم می‌گردد. در این مقیاس ۳ آیتم نیز برای اعتبار سنجی پاسخ‌ها در نظر گرفته شده است. نمره‌ی بالا در این مقیاس نشانگر سطح بالای سرکوبگری هیجانی است (Baudick et al., 2016). در این پژوهش نیز براساس پژوهش Baudick et al. (2016) برای ارزیابی سرکوبگری عاطفی، صرفا از زیر مقیاس‌های مهار و حالت‌های تدافعی استفاده گردید. آلفای کرونباخ گزارش شده توسط وینبرگر برای سازه پریشانی ۰/۹۱، خودکنترلی ۰/۸۷، انکار پریشانی ۰/۷۵ و دفاع سرکوبگرانه ۰/۷۹ می‌باشد (Weinberger, 1971). در پژوهشی که توسط Turvey and Salovey (1994) جهت اعتبارسنجی پرسشنامه‌ها در زمینه سرکوبگری عاطفی صورت پذیرفت، نتایج بیانگر آن بود که از بین شش مقیاس مورد بررسی، پرسشنامه‌ی سازگاری وینبرگر، معتبرترین ابزار از نظر روانسنجی برای حالت سرکوبگری می‌باشد. این پرسشنامه برای اولین بار در ایران در پژوهش Heshmati et al. (2018) مورد استفاده قرار گرفته است و پایایی آن به روش آلفای کرونباخ محاسبه شده ۰/۷۷ بود. در پژوهش Mikaili and Parnian Khoy (2021) نیز روایی صوری پرسشنامه ۰/۷۳ گزارش شد. پایایی پرسشنامه در پژوهش حاضر به روش آلفای کرونباخ ۰/۷۹ به دست آمد.

پرسشنامه رفتار جامعه پسند (Weinberger compatibility questionnaire): این ابزار توسط Louise Penner در سال 2002 ساخته شده است. Safari Nia and Bajlan (2011) نسخه فارسی این پرسشنامه ۳۰ گویه‌ای را تهیه و بر روی ۸۵۰ دانشجو اجرا کردند. این پرسشنامه از هفت خرده مقیاس تشکیل شده است که در اصل دو عامل همدلی جهت‌گیری شده به سمت دیگران و کمک رسانی را می‌سنجد. روش نمره‌گذاری این ابزار که در یک مقیاس پنج درجه‌ای بر اساس طیف لیکرت برای هر سؤال از صفر تا چهار ارزیابی می‌شود. در پژوهش Safari Nia and Bajlan (2011) پایایی پرسشنامه با استفاده از روش بازآزمایی ۰/۹۸ و همسانی درونی ۰/۷۹ به دست آمد. روایی همزمان پرسشنامه با پرسشنامه شخصیت پنج عاملی نئو مثبت و معنی‌دار بود. همسانی درونی این مقیاس با استفاده از روش آلفا ۰/۸۷ به دست آمد. همچنین ضریب آلفا در پژوهش صیدی نیز با حجم نمونه (N=۳۷۳) محاسبه شد که ضرایب مسئولیت اجتماعی (۰/٦۲)، ارتباط همدلانه (۰/٤۲)، نگاه از منظر دیگران (۰/۳٤)،

پریشانی‌فردی (۰/۳۲)، استدلال اخلاقی دو جانبه (۰/۷٤)، سایر استدلال‌های جهت‌گیری شده (۰/۷۱) و نوع‌دوستی خودگزارش‌دهی (۰/٦٥) به دست آمد (Seydi & Safari Nia, 2015). روایی پرسشنامه در پژوهش Seydi et al. (2019) با استفاده از روش تحلیل عاملی بین ۰/۸٦ تا ۰/۷۹ محاسبه شد که یافته‌ها بیانگر روایی مطلوب پرسشنامه بود. پایایی پرسشنامه به روش آلفای کرونباخ کل پرسشنامه، نیز ۰/۷۰ به دست آمد. پایایی پرسشنامه در پژوهش حاضر به روش آلفای کرونباخ ۰/۹۳ به دست آمد.

پرسشنامه ادراک‌شایستگی (Competence Perception Questionnaire): پرسشنامه ادراک‌شایستگی توسط Harter (1982) ساخته شده است. این پرسشنامه دارای ٤ زیرمقیاس و ۲۷ سؤال در قالب لیکرت است که زیر مقیاس‌ها عبارت‌اند از: کفایت‌رفتاری عبارت‌های ۱ تا ۱۳، کفایت تحصیلی عبارت‌های ۸ تا ۱٤، کفایت اجتماعی عبارت‌های ۱٤ تا ۲۱ و کفایت جسمی عبارت‌های ۲۲ تا ۲۷. برای محاسبه امتیاز هر زیرمقیاس، نمره تک تک گویه‌های مربوط به آن زیرمقیاس باید باهم جمع شوند. برای محاسبه امتیاز کل پرسشنامه، نمره همه گویه‌های پرسشنامه باهم جمع می‌شوند. حداقل و حداکثر امتیاز این پرسشنامه ۲۷ و ۱۰۸ می‌باشد. هر چه امتیاز حاصل شده از این پرسشنامه بیشتر باشد، نشان دهنده ادراک شایستگی بالاتر و بهتر خواهد بود و بالعکس. در تحقیق Bay et al. (2017) روایی صوری این ابزار ۰/۷۷ به دست آمد و مقدار ضریب آلفای کرونباخ برای ٤ خرده مقیاس به ترتیب برابر ۰/٦۱، ۰/٦۸، ۰/٦٦، ۰/٦۱ و برای کل آزمون برابر با ۰/۷۰ محاسبه شده است. پایایی پرسشنامه در پژوهش حاضر به روش آلفای کرونباخ ۰/۸٦ به دست آمد.

پرسشنامه خودگزارش‌دهی کودک آزاری (Child abuse self-report questionnaire): این پرسشنامه توسط Mohammadkhani et al. در سال 2000 تهیه و دارای ۳۸ گویه می‌باشد که دامنه‌ای از رفتار کودک‌آزاری از آزار جنسی تا عاطفی، جسمی و بی توجهی و غفلت نسبت به کودک را مورد سنجش و ارزیابی قرار می‌دهد. ۸ سؤال این مقیاس برای آزار جسمی، ۵ سؤال برای آزار جنسی، ۱٤ سؤال برای آزار عاطفی و ۱۱ سئوال برای بی‌توجهی و غفلت در نظر گرفته شده است. هر یک از سؤالات مقیاس فوق بر اساس مقیاس لیکرت در ٤ گزینه با واژه‌ی هرگز که بیانگر نبود آزار، گاهی اوقات، اکثر اوقات و همیشه که بیانگر وجود مداوم آزار است، درجه‌بندی شده است و گویه‌های ۱۵ تا ۲۵ که مربوط به زیرمقیاس غفلت و بی‌توجهی

نسبت به کودک هستند، به صورت وارونه نمره‌گذاری می‌شوند. برای بررسی روایی این پرسشنامه، سؤالات، آن به رؤیت متخصصین روان‌شناسی رسید و روایی محتوایی پرسشنامه ۰/٦۸ به دست آمد. همچنین پایایی پرسشنامه به روش آلفای کرونباخ برای مقیاس خودگزارشی کودک آزاری ۰/۹۲ به دست آمد و برای خرده مقیاس‌های آزار روانی، غفلت، آزار جسمی و آزار جنسی از ۰/۸۹ تا ۰/۷۹ محاسبه شد (Mohammadkhani et al., 2000). در پژوهش (Rostami et al. (2015 ضریب آلفای کرونباخ برای نمره کل ۰/۸۰ به دست آمد. پایایی پرسشنامه در پژوهش حاضر به روش آلفای کرونباخ ۰/۹۱ به دست آمد.

روند اجرای پژوهش

پس از هماهنگی با مدیریت مدارس دخترانه مقطع متوسطه، ابتدا از میان دو منطقه شهر گرگان، چهار مدرسه دخترانه انتخاب گردید و سپس از هر مدرسه ۳ کلاس به شکل تصادفی انتخاب و با همکاری مشاوران مدارس، پرسشنامه خودگزارش‌دهی کودک‌آزاری Mohammadkhani et al. (2000) بر روی دانش‌آموزان اجرا شد؛ سپس بر اساس نمره‌های کسب شده بالاتر از خط برش (۵۵)، دانش‌آموزان با و بدون تجربه آزاردیدگی در کودکی انتخاب شدند. همچنین ضمن جلب رضایت آگاهانه و همکاری آزمودنی‌ها به آنها اطمینان داده شد که این آزمون‌ها و نتایج به دست آمده از آنها صرفا جنبه پژوهشی دارد و مربوط به مدرسه یا سازمان خاصی نیست. برای اطمینان بخشی بیشتر و جلب همکاری آزمودنی‌ها در پاسخگویی صحیح و دقیق به آنها تذکر داده شد که ضرورتی برای نوشتن مشخصاتی مانند نام و نام‌خانوادگی وجود ندارد. پس از اجرای پرسشنامه‌های سرکوبگری عاطفی، رفتار جامعه‌پسند و ادراک‌شایستگی، داده‌های به دست آمده با آزمون تحلیل واریانس چندمتغیره و استفاده از نرم‌افزار SPSS نسخه ۲٦ تجزیه و تحلیل شد.

یافته‌ها

یافته‌های جمعیت‌شناختی نشان داد که میانگین و انحراف استاندارد سن شرکت‌کنندگان در پژوهش ۲/۱٤ ±۱۵/۸ بود. همچنین پدران شرکت‌کنندگان ۵۵/۹ شغل آزاد، ۳۰/۲ بازنشسته، ۵/۳ کارمند و ۸/٦ بیکار بودند. همچنین ٦۳/٦ درصد از مادران شرکت‌کنندگان خانه‌دار، ۲۱/۹

آزاد و ۱٤/۵ کارمند بودند. در جدول ۱، میانگین و انحراف استاندارد سرکوبگری عاطفی، رفتار جامعه‌پسند و ادراک‌شایستگی در دو گروه ذکر شده است.

Table 1.
Mean and standard deviation of emotional suppression, prosocial behavior and perceived competence by group

Variable	sub scale	With the experience of being hurt		No experience of harassment	
		Mean	SD	Mean	SD
Emotional repression	Inhibition	93.67	4.31	69.15	5.02
	Defensive postures	87.14	4.56	41.22	5.32
Societal behavior	social responsibility	17.21	3.93	22.41	3.51
	Empathic communication	10.37	2.74	32.77	2.66
	View from the perspective of others	11.14	2.96	51.36	4.28
	Personal distress	89.53	4.28	31.29	2.37
	Two-way moral reasoning	19.26	3.42	61.58	5.04
	Oriented arguments	75.33	4.26	24.17	3.48
	Altruism	9.64	1.32	55.98	4.63
Perception of competence	Behavioral adequacy	17.24	3.51	42.39	2.65
	Educational qualification	19.42	3.86	26.74	1.21
	Social adequacy	9.16	2.23	25.19	1.54
	physical fitness	20.53	3.97	22.78	1.19

نتایج جدول ۱ نشان می‌دهد در دو گروه نوجوانان با و بدون تجربه آزاردیدگی در کودکی بین میانگین و انحراف‌معیار آنها تفاوت وجود دارد. نتایج جدول حاکی از آن است که نوجوانان با تجربه آزاردیدگی در مؤلفه‌های سرکوبگری عاطفی نمره‌های بیشتر و در متغیرهای رفتار جامعه‌پسند و ادراک شایستگی نمره‌های کمتری را کسب نمودند.

با توجه به ماهیت پژوهش، تحلیل داده‌ها با استفاده از تحلیل واریانس چندمتغیره (مانوا) مورد آزمون قرار گرفت. ابتدا فرض‌های زیربنایی استفاده از این آزمون مورد بررسی قرار گرفت. نتایج همگنی ماتریس کوواریانس با استفاده از آزمون ام‌باکس نشان داد که مفروضه همگنی ماتریس کوواریانس برقرار است (BOX M=۵۹/۲۷، F=۱/۳۱، P=۰/۰٦۷). نرمال بودن توزیع نیز توسط آماره کولموگروف_اسمیرنف سنجیده شد و با توجه به معنادار نبودن Z کولموگروف_اسمیرنف، تمام متغیرها از توزیع بهنجار تبعیت می‌کنند (P>۰/۰۵). همگنی

واریانس‌ها نیز با استفاده از آزمون لوین مورد بررسی قرار گرفت که نتایج آن نشان داد که سطح معنی‌داری آزمون لوین در مؤلفه‌های سرکوب‌گری عاطفی (F=۱۱/۲۹)، رفتار جامعه‌پسند (F=۵/۹۳) و ادراک‌شایستگی (F=۵/٦۷) بزرگتر از ۰/۰۵ است، بنابراین شرط برقراری همگنی واریانس‌ها نیز برقرار می‌باشد، در نتیجه می‌توان برای تجزیه و تحلیل استنباطی داده‌ها از آزمون آنوا استفاده کرد.

Table 2.
Results of multivariate analysis of variance (Wilks' lambda statistic)

Effect	Tests	Value	F	df1	df2	P	Effect Size
Group	Pillai effect	0.725	3.412	2	40	0.001	0.246
	Wilkes lambda	0.561	3.412	2	40	0.001	0.246
	Hotelling effect	0.396	3.412	2	40	0.001	0.246
	Largest root of zinc	0.693	3.412	2	40	0.001	0.246

همان طور که در جدول ۲ مشاهده می‌شود، یافته‌های حاصل از تحلیل واریانس چندمتغیره بر روی میانگین‌های پس‌آزمون با کنترل پیش‌آزمون نشان می‌دهد که مقدار F معنی‌دار بوده است (۲ و df=٤۰ و F=۳/٤۱۲ و p<۰/۰۰۱). بنابراین می‌توان نتیجه گرفت که میان گروه‌های آزمایش و کنترل از لحاظ یکی از متغیرهای وابسته تفاوت معنی‌داری وجود دارد.

Table 3.
Tests of ANOVA for to compare components of emotional suppression, prosocial behavior and perceived competence

Variable	sub scale	sum of squares	df	mean square	F	P
Emotional repression	Inhibition	189.86	1	94.93	298.57	0.001
	Defensive postures	212.44	1	106.22	146.12	0.001
Societal behavior	social responsibility	1325.79	1	662.895	124.65	0.000
	Empathic communication	385.42	1	192.71	211.474	0.005
	View from the perspective of others	511.631	1	255.815	498.327	0.001
	Personal distress	943.248	1	471.624	213.52	0.002
	Two-way moral reasoning	2231.459	1	1115.729	514.88	0.001
	Oriented arguments	423.376	1	216.188	126.79	0.000
	Altruism	554.661	1	277.330	251.69	0.001
Perception of competence	Behavioral adequacy	52.019	1	26.009	164.17	0.003
	Educational qualification	72.042	1	36.021	427.97	0.000
	Social adequacy	112.28	1	56.14	129.38	0.002
	physical fitness	71.64	1	35.82	236.44	0.001

جدول ۳ نشان می‌دهد که در مؤلفه‌های سرکوبگری عاطفی، رفتار جامعه‌پسند و ادراک شایستگی تفاوت معناداری بین گروه‌ها وجود دارد. از این رو می‌توان گفت که نوجوانان با و بدون تجربه آزاردیدگی با یکدیگر تفاوت دارند.

Table 4.
Independent t-test results for the variables of emotional suppression, prosocial behavior and perceived competence

Variable	group	N	Mean	SD	difference in averages	P
Emotional repression	With the experience of being hurt	50	180.81	8.87	70.44	0.000
	No experience of harassment	50	110.37	10.34		
Societal behavior	With the experience of being hurt	50	232.48	22.91	-47.08	0.000
	No experience of harassment	50	279.56	25.97		
Perception of competence	With the experience of being hurt	50	66.35	13.57	-50.75	0.000
	No experience of harassment	50	117.1	6.59		

با توجه به نتایج جدول ٤ میانگین خرده مقیاس‌های سرکوبگری عاطفی نوجوانان با تجربه آزاردیدگی در کودکی به طور معناداری بیشتر از نوجوانان بدون تجربه آزاردیدگی است (P<۰/۰۵). همچنین میانگین خرده مقیاس‌های رفتار جامعه‌پسند و ادراک‌شایستگی نوجوانان با تجربه آزاردیدگی در کودکی به طور معناداری کمتر از نوجوانان بدون تجربه آزاردیدگی است (P<۰/۰۵).

بحث و نتیجه‌گیری

هدف از انجام پژوهش حاضر مقایسه سرکوبگری عاطفی، رفتار جامعه‌پسند و ادراک‌شایستگی در نوجوانان با و بدون تجربه آزاردیدگی در کودکی بود. نتایج پژوهش حاکی از آن بود که بین مؤلفه‌های سرکوبگری عاطفی، رفتار جامعه‌پسند و ادراک‌شایستگی در نوجوانان با و بدون تجربه آزاردیدگی تفاوت معنادار وجود دارد. یافته‌ها نشان داد که نوجوانان با تجربه آزاردیدگی در کودکی سرکوبگری عاطفی بالاتری نسبت به نوجوان بدون تجربه آزاردیدگی دارند. این یافته با نتایج مطالعات Karimi & Shahqalian (2022), Golmohamadian et al. (2022), Mikaili & Parniankhoy (2021), Tahersoltani et al. (2021), Khatibi & Yousefi (2020),

همسو بود. در تبیین این یافته می‌توان گفت که افرادی که تجربه آزاردیدگی در کودکی دارند، از روابط نزدیک اجتناب می‌کنند و اگر هم ارتباط برقرار کنند تمایل به نادیده گرفته شدن دارند که باعث ارتباط سطحی آنها با دیگران شده است، این افراد احساس می‌کنند که دنیای بیرون ناامن بوده و به همین دلیل روابط سرد و با فاصله‌ای را تجربه می‌کنند و دیدگاه منفی نسبت به خود و دیگران و محیط پیرامونی دارند (Karimi & Shahgholian, 2022)، هنگام رویارویی با تنش‌ها و تضادها سعی درکنترل احساسات خود دارند و هیجان‌های خود را ابراز نمی‌کنند و از طریق بازداری روان‌شناختی با برخی از تجارب استرس‌زا، مقابله می‌کنند، در نتیجه سرکوبگری هیجان‌ها دچار آشفتگی هیجانی می‌شوند (Nobahari, 2020). از دیگر سو که استرس بلندمدت ناشی از آزار در دوران کودکی باعث افزایش کورتیزول می‌شود و این هورمون در دستگاه لیمبیک به ویژه در هیپوکامپ اختلال ایجاد می‌کند. هیپوکامپ که بخشی از سامانه لیمبیک است به بازداری و مهار هیجان‌ها می‌پردازد (Glaser, 2000). همچنین این دسته از افراد ظرفیت شناخت احساسات خود و دیگران و مدیریت مناسب هیجان در روابط با دیگران را ندارند و از مکانیسم‌های دفاعی رشدنایافته استفاده می‌کنند و قادر به کنار آمدن با موقعیت‌های استرس‌زا نیستند بنابراین در مقایسه با افراد بدون تجربه آزاردیدگی سرکوبگری عاطفی بیشتری را تجربه می‌کنند (Huff et al., 2023).

یافته دیگر پژوهش نشان داد که نوجوانان با تجربه آزاردیدگی در کودکی رفتارهای جامعه‌پسند پائین‌تری نسبت به نوجوان بدون تجربه آزاردیدگی دارند که با نتایج پژوهش Zhang et al. (2023), Hoffman & Muller (2018) همسو بود. این یافته اینگونه تبیین می‌شود که دیدن و تجربه آزار نه‌تنها سلامت جسمی افراد را به خطر می‌اندازد، بلکه بر سازگاری روانشناختی، روابط اجتماعی و جنبه‌های دیگر شخصیت آنان اثر می‌گذارد (Margolin & Gordis, 2020). افرادی که مورد آزار قرار می‌گیرند نمی‌توانند با تغییرات دوران نوجوانی به صورت مثبت سازگار شوند دلسوزی به خود پایین‌تری دارند، و این موضوع بر سلامت روان آنها تاثیر می‌گذارد. آنها نمی‌توانند توجه خود را متمرکز کنند و به دور از احساس پریشانی به راه‌های مثبت حل مشکل بی‌اندیشد و تمرکز خود را بر برنامه‌ریزی مؤثر برای نحوه کنار آمدن و اداره کردن مشکل صرف کنند، هنگام مواجهه با بحران‌های زندگی با انکار یا واکنش بیش از حد نشان دادن، با آن حوادث مقابله می‌کنند، از آنجایی تجربه مشترک

انسانی ندارند، تمایل به افشای تجربیات منفی خود نداشته و متعاقباً از حمایت سایرین برخوردار نمی‌شوند که این موضوع تمایل به رفتارهای جامعه پسند را در آنان کاهش می‌دهد (Rezaei Nasab, 2022)؛ قربانیان کودک‌آزاری خودپنداره مثبتی از خود و دیگران ندارند؛ عزت نفس پایینی داشته و به دیگران اعتماد ندارند. روابط آنها با همدلی، صمیمیت همراه نیست و از آنجایی که از اضطراب رنج می‌برند، قادر به انعطاف‌پذیری در برابر مشکلات و مسائل نبوده، مهارت‌های مسئولیت‌پذیری اجتماعی، مدیریت خشم این افراد ضعیف است و توانایی مهار واکنش‌ها و افکار هیجانی منفی را ندارند و در صدد انتخاب الگوهای پرخاشگرانه برای جلب نظر دیگران هستند و در نهایت منجر به کاهش رفتارهای جامعه‌پسند می‌گردد (Hoffman & Muller, 2018).

دیگر یافته پژوهش کاهش ادراک‌شایستگی نوجوانان با تجربه آزاردیدگی در کودکی بود که با مطالعات Matzler (2021), Bezawa (2019), Reingold and Goldner (2023), همسو بود. در تبیین این یافته باید خاطر نشان کرد افرادی که آزار دیدگی در سه بُعد روانی، عاطفی، فیزیکی را تجربه نمودند، از سلامت‌روان و عزت نفس کمتری برخوردار هستند، عدم احساس امنیت فرد در بزرگسالی در کنار خانواده، خشم پنهان نسبت به آزارگر، عدم اعتماد به نفس در برخورد با جنس مخالف، احساس گناه و مشکل جدی در برقراری ارتباط با جنس مخالف از علایمی است که در بزرگسالی پدیدار می‌شود. این افراد پرخاشگر، هیجانی و تکانشی بوده و در ارتباط با همسالان خود راهبردهای مطلوب و مناسب خیلی کمتری را در موقعیت‌های حل مسئله اجتماعی نشان می‌دهند. در موقعیت‌های اجتماعی نامعلوم، اهداف دیگران را به صورت خصومت‌آمیز برداشت می‌کنند. همچنین، در ارائه پاسخ‌های مناسب به مسائل در موقعیت‌های اجتماعی ناتوان هستند و قادر به ارائه پاسخ‌های باکفایت به مسائل نیستند (Ringgold & Golden, 2023). به علت انحراف ادراک شده از هنجارهای قالبی، شایستگی اجتماعی و تحصیلی، منفی را تجربه می‌کنند و به دلیل تجربیات ناموفق، شایستگی اجتماعی ندارند. از دیگر سو افرادی که تجربیات تلخ کودک‌آزاری داشته‌اند برای فرار از درد و رنج‌های زندگی خود به رؤیاپردازی پناه می‌برند درواقع رؤیاپردازی به آنان کمک می‌کند خلاء روابط صمیمی، موفقیت شغلی و تحصیلی را با غرق شدن در دنیایی خیالی جبران کنند که با کاهش ادراک شایستگی همراه است (Matzler, 2021).

پژوهش حاضر محدودیت‌هایی را به همراه داشت، از جمله این که پژوهش بر دختران مقطع متوسطه اول و دوم شهر گرگان اجرا شده است و بنابراین تعمیم یافته‌ها به سایر دختران باید با احتیاط صورت گیرد. متغیرهای مورد مطالعه، نماینده جامعی از همه پیامدهای کودک‌آزاری نیستند. بدیهی است متغیرهای دیگری نیز ممکن است از جمله عوارض کودک‌آزاری باشند که در این مطالعه مدنظرقرار گرفته نشده‌اند. انجام دادن پژوهش مشابه بر روی پسران و همچنین سایر گروه‌های سنی، امکان مقایسهٔ نتایج در دو جنس و در سنین مختلف را ممکن می‌سازد. انجام پژوهش در سایر مناطق کشور و در میان قومیت‌های مختلف، زمینهٔ مناسبی برای بررسی دقیق‌تر پدیدهٔ کودک‌آزاری را در کل کشور و ارتباط آن با عوامل جغرافیایی فراهم می‌آورد. پیشنهاد می‌شود آگاهی در مورد انواع کودک‌آزاری و اثرات مخرب آن بر کودکان، توسط متخصصان طی جلسات مشاوره در مدارس در اختیار والدین و معلمان قرار گیرد. همچنین، ضرورت دارد دانش‌آموزانی که در خانواده‌های پرخطر زندگی می‌کنند را شناسایی کرده و تحت نظر قرار داد و در صورت مشاهده هرگونه کودک‌آزاری، از طریق جلسات راهنمایی و مشاوره با خانواده، مداخلات لازم در جهت کاهش مشکلات آنها صورت گیرد.

سهم مشارکت نویسندگان: تمامی نویسندگان در تدوین این مقاله، مشارکت یکسان داشتند.

سپاسگزاری: محقیقن بر خود لازم می‌دانند از تمامی دانش‌آموزانی که نهایت همکاری را در این پژوهش داشتند، قدردانی نمایند.

تعارض منافع: اجرای این پژوهش با هیچ مورد، ابعاد یا سازمانی تعارض منافع نداشت.

منابع مالی: این مقاله از حمایت مالی برخوردار نبوده است.

References

Aminian, M., & Asli Azad, M. (2024). The effectiveness of play therapy based on a cognitive-behavioral approach on executive functions and social competence of female students with symptoms of attention deficit/hyperactivity disorder. *Psychological Achievements*, *31*(1), 99-120. https://doi.org/10.22055/psy.2022.40864.2851 [Persian]

Ali Akbari Dehkordi, M., & Rezaei, A. (2019). *Research method in psychology*. Payam Noor University Publications. [Persian]

Baudic, S., Jayr, C., Albi-Feldzer, A., Fermanian, J., Masselin-Dubois, A., Bouhassira, D., Attal, N. (2016). Effect of alexithymia and emotional repression on postsurgical pain in women with breast cancer: A

prospective longitudinal 12-month study. *Journal of Pain*, *17*(1), 90-100. https://doi.org/10.1016/j.jpain.2015.10.001

Buzzawa, E. (2019). Primary prevention of child abuse. *American Family Physician*, *15*(1), 24-35. https://doi.org/10.1177/1077559507305995

Bay, N., Hasanabadi, H., & Kausian, J. (2017). The structural model of competence beliefs and perception of the classroom with students' academic progress: the role of behaviors and achievement beliefs. *Quarterly Journal of Applied Psychology*, *11*(2), 67-83. [Persian]

Bon O. L. (2025). Four Approacjes to the Unconscious. *Psychiatria Danubina*, *37*(1), 18–24. https://www.researchgate.net/publication/395726942

Bayne, D., & Shillington, K. J. (2025). Prosocial behavior interventions implemented among undergraduate student populations: a scoping review. *Journal of American College Health: J of ACH*, *73*(10), 3796–3805. https://doi.org/10.1080/07448481.2024.2447826

Caltabiano, M., & Heshmati, R. (2020). Pathway linking dispositional mindfulness to fatigue in oncology female nurses: Exploring the mediating role of emotional suppression. *European Journal of Oncology Nursing*, *48*(10), 831-840. https://doi.org/10.1016/j.ejon.2020.101831

Contreras-Huerta, L. S., Lockwood, P. L., Bird, G., Apps, M. A. J., & Crockett, M. J. (2020). Prosocial Behavior Is Associated with Trans diagnostic Markers of Affective Sensitivity in Multiple Domains. *Emotion. Social Decision Neuroscience Lab*, *10*(3), 318-327. https://doi.org/10.1037/emo0000813

Daneshmandi, S., Yazidkhah, Z., Kazemi, H., & Mehrabi, H. (2014). The effectiveness of emotional schema therapy on the emotional schemas of women victims of child abuse and neglect. *Scientific Research Journal of Shahid Sadoughi University of Medical Sciences, Yazd*, *22*(5), 1481-1494. http://jssu.ssu.ac.ir/article-1-2652-en.html [Persian]

Delavar, A. (2019). *Research method in psychology and educational sciences*. Arsbaran Publications. [Persian]

Ell, M., & Booker, J. (2023). Maternal Socialization in Emotional Life Storytelling with Adolescents: Ties to Adolescent Adjustment and Insights for Improving Measurement. *Mental Health & Prevention*, *18*(5), 283-295. https://doi.org/10.1016/j.mhp.2023.200283

Fouladcheng, M., & Zare, M. (2021). The mediating role of behavioral self-regulation processes in the relationship between competence perception and adolescent activity. *Journal of Education and Learning Studies*, *13*(1), 37-61. http://doi.org/10.22099/jsli.2021.6312 [Persian]

Gol Mohammadian, M., Roganchi, M., Khaftan, P., Rostami, Y., & Masoudipour, E. (2022). Analyzing the physical and psychological consequences of child abuse in Kermanshah province: a qualitative study. *Iranian Journal of Forensic Medicine*, *28*(1), 43-50. http://doi.org/10.22034/mpo.2024.445513.1105 [Persian]

Gomes, P., Matos, P., Silva, E., & Sales, C. (2022). Distress facing increased

genetic risk of cancer: The role of social support and emotional suppression. *Patient Education and Counseling*, *105*(7), 2436-2442. https://doi.org/10.1016/j.pec.2022.03.018

Glasser, D. (2000). Child abuse and neglect and the brain. *Child Psychology & Psychiatry*, *41*(1), 67-116. https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/10763678

Gutierrez, W., Tanaka, J., Barrios, K., & Rondan, A. (2020). Self-perception of competences in clinical practice among recently graduated physicians from Lima, Peru. *Nurse Education Today*, *92*(11), 104-115. https://doi.org/10.1016/j.heliyon.2020.e05424

Huff, N., Liu, G., Chimowitz, H., & Gleason, K. (2023). COVID-19 related negative emotions and emotional suppression are associated with greater risk perceptions among emergency nurses: A cross-sectional study. *International Journal of Nursing Studies Advances*, *5*(11), 111-120. https://doi.org/10.1016/j.ijnsa.2022.100111

Harter, S. (1982). The perceived competence scale for children. *Child development*, *4*(12), 87-97. https://doi.org/10.2307/1129640

Hofmann, V., & Müller, C. M. (2018). Avoiding antisocial behavior among adolescents: The positive influence of classmates' prosocial behavior. *Journal of Adolescence*, *68*(1), 136-145. https://doi.org/10.1016/j.adolescence.2018.07.013

Heshmati, R., Naseri, M., & Parnian Khoi, M. (2018). The role of emotional suppression and ego competence in predicting smoking and not smoking in cancer patients. *Health Psychology Quarterly*, *7*(4), 7-19. https://doi.org/10.30473/hpj.2019.36158.3745 [Persian]

Haji ghasemi, A., & Elements, M. (2021). Comparison of the meaning of life and control of emotions in survivors of victims of coronavirus disease and death due to biological causes. *Applied Family Therapy*, *2*(5), 161-146. https://civilica.com/doc/1410120 [Persian]

Khatibi, M., & Yousefi, F. (2020). The relationship between mindfulness and prosocial behave/ior of students: the mediating role of cognitive emotion regulation strategies. *Women and Society Quarterly*, *11*(41), 219-240. https://doi.org/20.1001.1.20088566.1399.11.41.10.4 [Persian]

Karimi, N., & Soltanizadeh, M. (2021). The role of family atmosphere, mother-daughter relationship, social skills and mental disorders of mothers in predicting child abuse of girls in first secondary school. *Knowledge and Research in Applied Psychology*, *22*(4), 120-133. https://doi.org/10.30486/jsrp.2020.1877247.2026 [Persian]

Kehtari, L., Heshmati, R., & Poursharifi, H. (2018). Examining the structural relationships of depression based on experiential avoidance and emotional suppression: the mediating role of self-compassion. *Iranian Journal of Psychiatry and Clinical Psychology*, *24*(3), 297-284. https://doi.org/10.32598/ijpcp.24.3.284 [Persian]

Karimi N., & Shahqolian M. (2022). Attention deficit hyperactivity disorder, cognitive delay and child abuse trauma: a comparative study in women

and men. *Development of Psychology*, *11*(1), 155-162. https://doi.org/20.1001.1.2383353.1401.11.1.15.2 [Persian]

Lawson, M., Piel, M. H., & Simon, M. (2020). Child maltreatment during the COVID-19 pandemic: consequences of parental job loss on psychological and physical abuse towards children. *Child Abuse & Neglect*, *4*(11), 104-117. https://doi.org/10.1016/j.chiabu.2020.104709

Li, L., Yang, Y., He, J., Yi, J., Wang, Y., Zhang, J., & Zhu, X. (2015). Emotional suppression and depressive symptoms in women newly diagnosed with early breast cancer. *BMC women's health*, *15*(1), 2-8. https://doi.org/10.1186/s12905-015-0254-6

Lee, S., Lee, J., & Chun, J. (2023). The child abuse reporting guideline compliance in Korean newspapers. *Children and Youth Services Review*, *151*(10), 107-115. https://doi.org/10.1016/j.childyouth.2023.107037

Matzler, K. (2021). Dispositonal empathy and the hierarchical structure of personality. *The American Journal of Psychology*, *124*(1), 99-109. https://doi.org/10.5406/amerjpsyc.124.1.0099

Margolin, G., & Gordis, E. B. (2020). The effects of family and community violence on children. *Annual Review of Psychology*, *51*(1), 445-479. https://doi.org/10.1146/annurev.psych.51.1.445

Miller, V., Toro, I., Friedrich, E., & Snyder, M. (2023). Adolescent, Parent, and Clinician Perspectives on Increasing Adolescent Involvement in Decision-Making during Clinic Visits. *Journal of Pediatric Health Care*, *19*(5), 112-124. https://doi.org/10.1016/j.pedhc.2023.04.012

Mardokhi, M., Kamrazrin, H., & Khalid Nejad, M. (2019). The effect of teaching metacognitive strategies on academic self-esteem, competence perception and mental health of gifted female students in Karaj. *Development of Psychology*, *8*(3), 46-37. https://doi.org/20.1001.1.2383353.1398.8.3.15.5 [Persian]

Mikaili, N., & Parnian Khoi, M. (2021). The mediating role of emotional repression in the relationship between childhood abuse and attachment styles with addiction vulnerability in male adolescents. *New Psychological Research Quarterly*, *16*(61), 161-176. https://doi.org/20.1001.1.27173852.1400.16.61.12.5 [Persian]

Mohammad Khani, P., Delawar, A., & Mohammadi, M. (2000). Quality of life and parents of abused children. *Iranian Journal of Psychiatry and Clinical Psychology*, 6(2 & 3), 37-48. http://ijpcp.iums.ac.ir/article-1-1835-fa.html [Persian]

Nobahari, M. (2020). Child abuse, its causes and consequences with an emphasis on emotional and psychological abuse, *Scientific Journal of Islamic Human Sciences*, *22*(2), 157-145. https://sid.ir/paper/523976/fa [Persian]

NoorKhan, A., Ryan, N., Crossley, L., Hearps, S. (2022). Quality of family environment predicts child perceptions of competence 12 months after pediatric traumatic brain injury. *Annals of Physical and Rehabilitation Medicine*, *65*(6), 160-176. https://doi.org/10.1016/j.rehab.2021.101606

Penner, L. A., Dovidio, J. F., Piliavin, J. A., & Schroeder, D. A. (2002). Prosocial behavior: Multilevel perspectives. *Annual Review of Psychology*, *56*(1), 365–392. https://doi.org/10.1146/annurev.psych.56.091103.070141

Reingold, O., & Goldner, L. (2023). It was wrapped in a kind of normalcy: The lived experience and consequences in adulthood of survivors of female child sexual abuse. *Child Abuse & Neglect*, *139*(5), 612-625. https://doi.org/10.1016/j.chiabu.2023.106125

Rostami, M., Saadati, N., & Qazlesflo, M. (2015). The relationship between the experience of childhood abuse and coping styles and early maladaptive schemas. *Journal of Principles of Mental Health*, *17*(6), 269-277. https://civilica.com/doc/1798674 [Persian]

Rezaei Nasab, Z. (2022). Analyzing the causes and consequences of child abuse from the perspective of counselors and social workers in Ilam city. *Family Studies*, *18*(4), 715-737. https://doi.org/10.48308/JFR.18.4.715 [Persian]

Raman, L., Scheffers, M., Moeijes, J., & Jeronimus, B. F. (2025). Childhood abuse and neglect and adult body attitude. *European Journal of Psychotraumatology*, *16*(1), 243-259. https://doi.org/10.1080/20008066.2024.2439652

Seydi, S., Safarinia, M., & Ahmadian, H. (2019). Model of the relationship between aggression and social perspective taking with prosocial behavior with the mediating role of social trust. *Social Psychology Research*, 9(36), 1-20. https://www.socialpsychology.ir/article_105539.html [Persian]

Seydi, S., & Safarinia, M. (2015). Perceived social support from family, friends and teachers and different dimensions of prosocial personality. *Social Psychology Research Quarterly*, *17*(5), 1-15. https://www.socialpsychology.ir/article_120772.html [Persian]

Sangoy, D., Zainal, N., Newman, M. (2023). Trait self-acceptance mediates parental childhood abuse predicting depression and anxiety symptoms in adulthood. *Journal of Anxiety Disorders*, *94*(3), 102-113. https://doi.org/10.1016/j.janxdis.2023.102673

Shameli, L., Bahramara, Z., Mohammadi, M., & Hadianfard, H. (2022). The relationship between childhood maltreatment and mental health mediated by experiential avoidance in female students. *Psychological Achievements*, *29*(1), 57-78. https://doi.org/10.22055/psy.2022.39038.2756 [Persian]

Thomas, K. (2022). The psychology of distinction: How cultural tastes shape perceptions of class and competence in the U.S. *Poetics*, *93*(9), 69-81. https://doi.org/10.1016/j.poetic.2022.101669

Turvey, C., Salovey, P. (1994). Measures of repression: converging on the same construct. *Imagination Cognition and Personality*, *13*(4), 279-289. https://doi.org/10.2190/81FK-MLCG-NEE6-KGE0

Tosifian, N., Marashi, A., & Bashlideh, K. (2021). The role of prosocial behavior in improving the psychological well-being of students by

mediating positive emotions and moderating emotion regulation. *Cognitive and Behavioral Science Research, 11*(2), 107-122. https://doi.org/10.22108/CBS.2022.130780.1578 [Persian]

Taher Sultani, F., Jamhari, F., & Bagheri, F. (2021). Prediction of progress and responsibility based on the perception of competence, resilience and innovativeness among students. *Scientific Research Quarterly of Psychological Sciences*, *20*(98), 232-219. https://doi.org/20.1001.1.17357462.1400.20.98.11.0 [Persian]

Weinberger, D. A. (1971). *Social – emotional adjustment in older children and adults: Psychometric properties of the Weinberger Adjustment Inventory*. Case Western Reserve University, Cleveland.

Wang, Y., Zhang, Z., Ye, Y., Xu, J., & Zhou, J. (2025). Insomnia and depressive symptoms mediate childhood abuse and psychotic experience of male juvenile offenders: a chain mediation model. *BMC psychology*, *13*(1), 539-548. https://doi.org/10.1186/s40359-025-02722-z

Yada, T., & Jäppinen, A. (2022). Principals' perceptions about collective competences in shared leadership contexts. Teaching and Teacher Education. *Leadership and Professional Development*, *1*(10), 12-24. https://doi.org/10.1016/j.tatelp.2022.100012

Yuldasheva, M., & Ergashova, Z. (2021). Socio-psychological support adolescents with accentuations of character and aggressiveness. *International Journal of Integrated Engineering*, *4*(2), 363-366. https://doi.org/10.31149/ijie.v4i2.1269

Yaghoubi, A., Mohammadi, S., Zoghi Paydar, M., & Farhadi, M. (2021). Developing a structural model to explain prosocial behavior based on belongingness motivation and rejection sensitivity with the mediation of social trust. *Social Cognition*, *10*(19), 26-43. https://doi.org/10.30473/sc.2021.57499.2654 [Persian]

Zhang, Z., Fu, L., Jing, W., & Liao, Z. (2023). Childhood parental companionship, self-esteem and prosocial behavior in college students: *A correlation analysis. Archives of Psychiatric Nursing*, *43*(4), 87-91. https://doi.org/10.1016/j.apnu.2023.01.002

© 2025 The Author(s). Published by Shahid Chamran University of Ahvaz. This is an open-access article distributed under the terms of the Creative Commons Attribution License (http://creativecommons.org/licenses/by/4.0), which permits unrestricted use, distribution, and reproduction in any medium, provided the original work is properly cited